

Mirsad Hadžikadić:

Bilo je interesantno jer je to bilo posljednje pojavljivanje prije predizborne tišine. Svi su mi rekli da moram biti agresivniji jer ljudi ovdje to očekuju – agresivan ton koji bi pokazao da si u stanju boriti se s „lošim dečkima“ u ovdašnjoj politici. Stoga sam posljednja 2-3 dana razmišljao kako mogu biti malo agresivniji a da se ne udaljim od svoje glavne poruke do ovog trenutka – uljudna konverzacija o budućnosti i rješenjima. Međutim, ljudi mi govore da je to u redu i da sam time privukao intelektualce, ali da mi treba više glasova nego što ima intelektualaca te da moram pokazati snagu i agresivnost za ostatak stanovništva. Takođe sam rekao da nikad neću navoditi imena, jer ne želim da pričam o drugim ljudima nego da pričam o problemima. Na kraju sam došao do nekog srednjeg rješenja, ja mislim. Govorio sam o dvije glavne teme u kampanji, i ljudi su rekli da sam apsolutno najbolji kandidat ali pošto nemam infrastrukturu, ako glasaju za mene a ja ne pobijedim, onda je to uzaludno potrošen glas, pa moraju shvatiti za koga da glasaju da izaberu manje zlo. Zato sam morao i o tome govoriti, a nisam mogao a da ne imenujem ljude koji predstavljaju to „manje zlo“. Pa sam to i uradio, ne na loš način, nego na neku vrstu akademskog načina, ali zapravo navodeći imena tih ljudi i stvari koje su oni uradili u prošlosti a koje vjerovatno nisu bile u interesu Bosne i Hercegovine. Dakle, to je bilo to. Ostatak nastupa bio je razgovor o glavnim tačkama mog programa. To je bio glavni dio, ali ja sam se okrenuo prema kameri i obratio se naciji, umjesto da se obraćam reporteru, i svi su rekli da je to bio moćan trenutak. To je potrajalo nekih osam minuta, dakle nije to bila kratka izjava. Na kraju sam se ponovo obratio naciji, sa porukom, tokom posljednje dvije minute, kada sam ponovo gledao direktno u kameru i pozvao ih da glasaju i dao im razlog zašto da glasaju za mene i zašto da glasaju općenito. Dakle, to je bilo to. Na kraju mi je osoba koja me intervjuisala rekla da je bilo sjajno. Uskoro je jedan od pristalica rekao da je to bio planetarni govor, kad je riječ o ogromnim posljedicama. Nije to bio, ali, sve u svemu je bilo jako puno pozitivnih reakcija. Mi takođe kao mjerilo uzimamo broj lajkova na našoj Facebook stranici, što predstavlja broj ljudi koje dovodimo ovom cilju i pokretu, i tog dana se desio vidljiv skok. Došli smo do 19.000. Trenutno je broj 19.400. Prije desetak dana odnosno dvije sedmice, postavili smo si cilj da imamo 20.000 do izbora, a trenutno smo na oko 19.400, tako da ćemo ostvariti taj cilj od 20.000. Međutim, očito je da su se desila tri skoka. Jedan kad je bilo riječ o braku između istih spolova, drugi kad

sam napustio studio nakon 80 sekundi debate, i treći upravo ovaj TV nastup, koji predstavlja najveći skok. Dakle, čini se da je to bio jako dobar nastup.

Clark Curtis:

Za tebe lično, kako je bilo imati priliku da nastupaš na državnoj televiziji i da se obratiš naciji gledajući u lice kamere?

Mirsad Hadžikadić:

Bilo je strateški jer je to bio posljednji dan kampanje, a ja sam bio predzadnji govornik. Posljednji govornik je bio jedan od omiljenih političara, ali intelektualno ne tako snažan, pa je kontrast bio još bolji. Bilo je važno prenijeti stanovništvu tu posljednju poruku o tome šta je važno i zašto je to važno i kako se mi to razlikujemo od ostalih. Dakle, strateški je to bio jako značajan razgovor. To je takođe bila prilika da predstavim i sebe i program/pokret unutar 40 minuta, na koncizan i jasan način. To je bila jako dobra prilika, jer tokom posljednjih mjesec dana kampanje sam saslušao mnoge ljude i razgovarao sa mnogima, što mi je pomoglo da razjasnim set pitanja i svoju poruku. Zato je ovo bio savršen trenutak – kombinacija iskustva i znanja o tome šta treba da se dogodi kako bi kampanja uspjela. Na kraju mislim da je nastup bio jako dobro strateški pozicioniran i da je značio mnogo za opšti uspjeh kampanje.

Clark Curtis:

Je li probudilo neke lične emocije to što si mogao da se obratiš naciji gledajući pravo u kameru?

Mirsad Hadžikadić:

Nije bilo jako emocionalno. Bilo je napeto s obzirom na saznanje da je to televizija uživo, da nisam imao ništa napisano, da sam morao govoriti iz glave. Naravno da sam vježbao u glavi i pokušavao odlučiti šta da kažem. Zapravo, ne želim reći da je bilo napeto jer sam bio opušten i svi su rekli da izgledam opušteno i dobro i kao da kontrolišem situaciju, ali u glavi zapravo niste opušteni i ne kontrolišete situaciju nego samo pokušavate da se držite glavne teme i da ne zabrljate. U tom trenutku, dok sam to radio, govorio sam jednu stvar a razmišljao o sljedećoj koju trebam reći, a to nije uvijek lako jer sve mora da ide glatko i da fino teče, ne možete gledati kompletnoj naciji u oči i onda zastati, pa razmišljati, pa izgubiti tok misli. Mora biti moćno, mora biti povezano. Dakle, to je zaista bila sjajna prilika, ali ja sam pokušao da budem profesionalan.

Nisam imao emocije osim zabrinutosti da ne zabrljam, pravo da ti kažem. Bilo mi je drago i osjetio sam olakšanje kad je završeno, jer je to bila posljednja zvanična komponenta kampanje.